

Muzică

Iulia Dragomir

Muzică

Dacă nu s-ar fi vărsat butelca în fragilitatea cântecelor
puse în palmele delicate ale copilăriei,
nu aş fi limpezit în atâtea ape trupul sufletului,
să îi simt bătaile inimii de la încheieturile clipelor.
Dacă nu aş fi ținut în pleoapa adolescenței albastrul mărilor,
nu aş fi căutat să mă desprind
din patima iernii pentru înghețuri.
De nu aş fi iubit blândețea apropierei,
nu aş fi fost răpită de alintul liniștii
care se scurgea dulce printre zâmbetele colorate de vise.
Citesc în semne foamea ochilor.
Fericirea are durată variabilă.
Câteodată trăiește o privire,
uneori o îmbrățișare,
alteori un anotimp,
poate chiar o amintire sau o proiecție în susurul izvoarelor.
Atinsă de semnificații,
umblu goală în pădurea zorilor,
să se apropie de suflet doar cine se bucură de roua florilor.
De nu ar fi căutat sărbătorile o nouă încununare,
nu aş fi dansat după ritualul altarului.
Vibrația dă tonul muzicii.
Atrasă de nesaț, am dezlegat de așternut velința norilor.
Magnetizant, văzduhul mi-a oglindit imaginea cu o săgetare.
De nu ar fi râvnit tinerețea preaplinul carafelor,
nu aş fi cunoscut șipotul fântânilor.
Din setea pământului de raze, au răsărit ghiociei.
De nu ar fi tânjit amiaza după adâncirea în cuptorul timpului,
nu aş fi devenit poem de pus la masa cerbilor.
Clopote bogate de sens răsună în biserica vremurilor.
Porumbeii au stat
în cumpănă la culesul roadelor.
După tăietură și înflorire, din gol și sațietate,
s-au născut clipele
ca notele muzicale care curg una în alta,
compun melodia inedită a vieții.
Șs! O țin de mână ca pe o cometă prin care urc înspre mine măiastru.
(10.04.2021-Iulia Dragomir)